

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Rev2 886/10
13.10.2010. godina
Beograd

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Vlaste Jovanović, predsednika veća, Zvezdane Lutovac i Lidije Đukić, članova veća, u parnici tužilaca S.T. iz B., Š.S. iz B. i M.V. iz B., čiji je zajednički punomoćnik advokat I.K. iz B., protiv tužene Republike Srbije - Zavoda za ..., koju zastupa Republički javni pravobranilac iz Beograda, radi poništaja rešenja, odlučujući o reviziji tužilaca izjavljenoj protiv rešenja Okružnog suda u Beogradu Gž I 953/09 od 04.06.2009. godine, u sednici veća održanoj 13.10.2010. godine, doneo je

R E Š E N J E

ODBIJA SE, kao neosnovana, revizija tužilaca izjavljena protiv rešenja Okružnog suda u Beogradu Gž I 953/09 od 04.06.2009. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Rešenjem Prvog opštinskog suda u Beogradu P1 1011/05 od 01.12.2008. godine, stavom prvim izreke, tužba tužilaca kojom je traženo da sud poništi rešenja tužene broj ... sva od 13.07.2005. godine i rešenja broj ..., sva od 01.09.2005. godine, odbačena je, kao neblagovremena. Stavom drugim izreke, odbijen je zahtev tužilaca da im tužena na ime naknade troškova parničnog postupka isplati iznos od 67.500,00 dinara.

Protiv pravosnažnog drugostepenog rešenja, tužioci su blagovremeno izjavili reviziju zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pobijano rešenje u smislu odredbe člana 399. u vezi člana 412. ZPP („Službeni glasnik RS“, broj 125/04) na osnovu člana 55. stav 2. Zakona o izmenama i dopunama ZPP („Službeni glasnik RS“, broj 111/09), Vrhovni kasacioni sud je našao da revizija tužilaca nije osnovana.

U postupku nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz člana 361. stav 2. tačka 9. ZPP, na koju revizijski sud pazi po službenoj dužnosti, a ni bitna povreda iz tačke 12. navedene zakonske odredbe, na koju se u reviziji ukazuje, jer pobijano rešenje sadrži jasne i potpune razloge o odlučnim činjenicama koji nisu protivrečni izvedenim dokazima i nema nedostataka zbog kojih se ne bi moglo ispitati.

Razlozi revizije o pogrešnoj primeni materijalnog prava nisu osnovani.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju, osporenim rešenjima pravnog prethodnika tužene od 13.07.2005. godine, tužioci su ostali neraspoređeni i prestao im je radni odnos u Zavodu za ... sa 08.07.2005. godine. Svi tužioci su protiv prvostepenih rešenja blagovremeno podneli prigovore, koji su odbijeni kao neosnovani rešenjima pravnog prethodnika tužene od 01.09.2005. godine. Tužioci S.T. i M.V. su primili konačna rešenja pravnog prethodnika tužene dana 22.09.2005. godine, a tužilac S.Š. dana 02.09.2005. godine. Tužba u ovoj parnici iz radnog odnosa je podneta 30.11.2005. godine preporučenom pošiljkom.

Kod tako utvrđenog činjeničnog stanja, nižestepeni sudovi su pravilno primenili materijalno pravo, kada su tužbu tužilaca kojim je traženo da se ponište kao nezakonita rešenja pravnog prethodnika tužene o prestanku radnog odnosa tužilaca od 13.07.2005. godine i drugostepena rešenja kojim je odbijen njihov prigovor od 01.09.2005. godine odbacili, kao neblagovremenu.

Naime, odredbom člana 71. st.5. i 6. Zakona o radnim odnosima u državnim organima („Službeni glasnik RS“, broj 48/91...79/2005), koji se u konkretnom slučaju primenjuje, s obzirom da odredba člana 397. Zakona o osnovama sistema državne uprave i o Saveznom izvršnom veću i saveznim organima uprave, nije bio predviđen rok za traženje sudske zaštite za zaposlene u saveznim organima, propisano je da zaposleni, odnosno postavljeno lice, ima pravo da podnese prigovor i u slučaju kad funkcioner u roku od 15 dana od dana podnošenja zahteva ne odluči o pravu na koje se zahtev odnosi; te da ako funkcioner u određenom roku ne odluči o podnetom prigovoru ili ako zaposleni, odnosno postavljeno lice nije zadovoljan odlukom funkcionera povodom podnetog prigovora, zaposleni, odnosno postavljeno lice može se obratiti nadležnom sudu u roku od 15 dana.

U postupku je utvrđeno da je prvotužilji i drugotužiocu konačno rešenje o prestanku radnog odnosa od 01.09.2005. godine uručeno 22.09.2005. godine, a trećetužiocu 02.09.2005. godine, što znači da su oni po isteku roka od 15 dana, dana 30.11.2005. godine, podneli tužbu za ocenu zakonitosti navedenih rešenja. Protekom roka iz člana 71. stav 6. Zakona o radnim odnosima u državnim organima, rešenja o prestanku radnog odnosa su postala pravosnažna. Stoga su tužioci prekludirani u pravu da pred sudom traže ocenu zakonitosti rešenja o prestanku radnog odnosa, jer sud nije nadležan da odlučuje o zakonitosti pravosnažnih odluka o pravima zaposlenih, što čini neosnovanim navode revizije o pogrešno primenjenom materijalnom pravu.

Imajući u vidu navedeno, nižestepeni sudovi su pravilno primenili odredbu člana 279. stav 1. tačka 2.

Zakona o parničnom postupku i tužbu tužilaca odbacili, kao neblagovremenu.

Revizijom se ponavljaju žalbeni razlozi, koji su bili predmet pravilne materijalno-pravne ocene drugostepenog suda, koju prihvata i Vrhovni kasacioni sud, zbog čega je primenom odredbe člana 405. stav 1. u vezi sa članom 412. ZPP, odlučeno kao u izreci rešenja.

Predsednik veća-sudija

Vlasta Jovanović,s.r.